

naa til, men jeg ser ganske vist bedre nu end i Fjor, hvor vanskeligt og bekosteligt det vil blive. — Det ærede Medlem for Verving (Lindø) talte om Godsforsendelsen fra Odense til Warnemünde og navnlig om, at det saltede Flæsk ikke kom hurtigt nok afsted, det var en let fordærvelig Vare, og den burde komme hurtigt afsted. Ja, den er jo ikke letfordærvelig i den Forstand, hvori Statsbanerne tage det Udtryk; fersk Kød er det, men ikke saltet Flæsk. Alligevel bliver det fremført saa hurtigt som muligt, og man benytter aldrig under almindelige Forhold den lange Leveringsfrist, man har. — Togforbindelsen til Holmstrup kan næppe ændres, før Dobbeltsporet kommer. Holmstrup er forresten ikke det eneste Sted, hvor det omtalte Tog ikke standser. Ved Holdepladsen mellem Ullerslev og Nyborg standser det heller ikke. Hvis det skulde standse ved Holmstrup, kan det ikke komme tidnok til Odense til at møde det vestgaaende Tog. Der er ingen Steder i Landet, hvor det er saa vanskeligt at gennemføre Trafikken som paa Fyn; der samles alle Eksprestogene, og man har dog kun det enkelte Spor. — Det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) dvælede ved Kalundborg—Aarhus—Routen og Refsnæs—Hou Routen; derom har jeg sagt, hvad jeg paa dette Tidspunkt kan sige.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) kom igen udførligt ind paa de under mig sorterende Forhold, navnlig vedrørende Skibsfarten. Han beklagede sig over „Formen“ i mit Foredrag, den havde krænket ham; det gør mig ondt, det var ikke min Hensigt, jeg tror ogsaa, det vil falde vanskeligt for det ærede Medlem eller andre at paavise i Tidenden, hvorpaa en saadan Klage skulde kunde støttes. Det ærede Medlem talte om „Bihensigter“ og om den „Nervøsitet“, hans Deltagelse i Ulykkestilfældet ved Eskildstrup skulde have fremkaldt, men det har jeg jo ikke talt et Ord om, saa hvis det er deri, det ærede Medlem har fundet noget saarende, saa maa jeg bede mig fritaget for den Tiltale. Det ærede Medlem kom tilbage til et Andragende fra April 1904 fra Matroser om at faa Styrmandsgage, naar de sejlede som Styrmand. Der er ikke, mig bekendt, indkommet noget Andragende fra April 1904, hverken til mig eller til Generaldirektoratet. Der kom derimod et i Maj 1904. Tiden gør jo ikke saa stor Forskel, men jeg ved jo blot ikke, om det saa er det Andragende, det ærede Medlem har sigtet til. Hvis det er det, saa skal jeg

sige, at det er beklageligt, at disse Folk ikke have faaet Svar før nu, men det har sin naturlige Forklaring i adskillige Forhold, som jeg ikke her kan komme ind paa. Deres Krav hænge sammen med andre Spørgsmaal, og i hvert Fald maatte disse Folk vide, at deres Andragende krævede en Lovændring, og en saadan kan Generaldirektoratet jo ikke foretage, det skal der altsaa Tid til. Det kunde de sagt selv paa Forhaand; havde de spurgt sig for, kunde de ogsaa nok have faaet at vide hvad Grunden var til, at de ikke havde faaet Svar. Med Hensyn til den Fribefordring, det ærede Medlem talte om, er der endnu en Fejl. Naar han taler om den 1. April 1893, saa ved ingen af dem, jeg har med at gøre, hvad han i den Henseende sigter til. Det maa vist være noget med 1903. Men det er ikke det vigtigste, det vigtigste er, at der er Tale om tidligere ansatte Folk, der ikke som deres tidligere Kammerater nu have Ret til Fribefordring. Det ærede Medlem erkender, at de ikke have nogen juridisk Ret dertil, men han mener, at Billighed kunde tale derfor. Det kan jeg ikke afgøre, det maatte der Bevilling til. En Del af de Folk, der klagede, bleve hjulpe i Fjor, og jeg antager da, at Grænsen er trukken, og at man ikke nu vil gaa videre. Men kan det ærede Medlem faa Finansudvalget til at tage Sagen op, saa kunne vi altid tales nærmere ved om den Ting. — Paa Værsløv Station vil det ærede Medlem gerne have en lille Restauration. Ja, jeg holder ogsaa af, at der er Restaurationer paa vore Banegaarde og gør mit til at vaage over, at de rejsende blive godt betjente der, men der er saa daarlig Plads paa den Banegaard, at det vil være vanskeligt at faa den indrettet. For Resten er der ogsaa ringe Grund dertil, idet kun saare faa rejsende opholde sig paa den Station. Saa spurgte det ærede Medlem, hvorfor Dr. Lund i Korsør, tidligere Jernbanelæge, er bleven afskediget af Statsbanerne. Det er han slet ikke; det er ikke Statsbanerne, der have opsagt ham, det have de ikke med at gøre; det er Sygekassens Repræsentantskab, der har gjort det. Hvorfor, ja det kan jeg for Resten gerne forklare det ærede Medlem, hvis han ikke ved det; det ved i alt Fald Dr. Lund, det er, fordi hans Medicinforbrug var saa uforholdsmæssigt stort i Forhold til andre Jernbanelægers.

Det ærede Medlem for Vonsild (Jessen) spurgte, om der ikke burde anskaffes flere Godsvogne end de halvfjerde Hun-